

ZPRAVODAJ

57. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ
V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1987
NA POČEST 70. VÝROČÍ VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY

Včera v 16 hodin se uskutečnilo v Jiráskově divadle slavnostní zahájení 57. Jiráskova Hronova. Všechny přítomné hosty, účastníky a návštěvníky letošní národní přehlídky amatérských divadelních souborů přivítal předseda MěstNV v Hronově Oldřich Cvrček. Po něm se ujal slova náměstek ministra kultury ČR dr. Josef Švagera, který přednesl slavnostní projev, jehož obsah přetiskujeme.

Stojíme na prahu 57. Jiráskova Hronova, který je významnou ústřední přehlídkou amatérského divadla v rámci Festivalu zájmové umělecké činnosti 1987, vyhlášeného na počest 70. výročí Velké říjnové socialistické revoluce. Divadlo, označované často za nejpůsobivější umění, má v naší kultuře nezastupitelné místo. Svými tradicemi je spjaté s bojem dělnické třídy za společenský a sociální pokrok a také dnes je jedním z uměleckých nástrojů ovlivňujících širokou veřejnost.

Amatérské divadlo, součást naší divadelní kultury, vstupuje do tohoto procesu jako prostředek formování osobnosti člověka, rozvoje jeho tvořivé aktivity a společenské angažovanosti a prochází mnohými proměnami. Amatérské divadlo dneška směřuje k pojetí divadla jako sebevypovědi. Divadelní inscenace se stává kolektivním dí-

lem svých tvůrců, zaměřuje se na hledání adekvátního vyjádření současnosti. Tento fakt potvrdily sjezdy tvůrčích divadelních svazů, když konstatovaly, že naše socialistická současnost vyžaduje dramatická díla, v nichž je pravdivý obraz hrdinů dneška, je uměleckým zosobněním mravního potenciálu naší současnosti.

Letošní Jiráskův Hronov je jedním z mezníků na cestě amatérského divadla za vyšší ideovou i uměleckou kvalitou. Nestojíme však pouze na prahu přehlídky toho nejlepšího, co se letos v amatérském divadle u nás urodilo, ale i na prahu tvůrčí dílny amatérského divadla. V diskusních klubech, v Klubu mladých divadelníků jistě řada z vás najde nové podněty a cennou inspiraci pro svou další práci. V případě obohacené koncepce letošního Ji-

(dokončení na str. 2)



HOSTÉ V HLEDIŠTI

Včerejšího slavnostního zahájení 57. Jiráskova Hronova, národní přehlídky amatérských divadelních souborů, se v Jiráskově divadle zúčastnila řada čestných hostů: ing. Vladimír Šimek, ministr vlády ČR, dr. Josef Švagera, náměstek ministra kultury ČR, Jaroslav Jeník, člen předsednictva a tajemník KV KSČ, Dobromila Vávrová, členka předsednictva KV KSČ, hrdinka socialistické práce, dr. Jaroslav Kábrt, CSC., místopředseda VČ KNV, Oldřich Vaníček, vedoucí tajemník KV NF, ing. Vladimír Hetflejš, vedoucí odboru kultury VČ KNV, Bohuslav Janeček, vedoucí tajemník OV KSČ, Milan Krejsek, člen předsednictva OV KSČ a předseda OOR, dr. Zdeněk Košvanec, místopředseda ONV, ing. Adolf Sýkora, předseda Okresní mírové rady, a další představitelé stranických a státních orgánů a společenských organizací Národní fronty.

Dvěma představeními hry Grigorije Gorina „Thyl Ulenspiegel“ otevřel divadelní soubor MěKS Prachatic v Jiráskově divadle letošní národní přehlídku amatérských divadelních souborů - 57. Jiráskův Hronov.

DS MĚKS PRACHATICE

Thyl Ulenspiegel

Gorinova hra představovala před mnoha lety jeden z progresivních proudů sovětské dramatické tvorby. V současné době se nacházíme v situaci, kdy publicistika a denní zpravodajství přináší mnohem více podnětů a aktuálních problémů než původní dramatická tvorba. Prachatický soubor, který se ve svém sympatickém úsilí o vyjádření k současným problémům, zaměřil na tuto část sovětské dramatické tvorby, se pustil do nelehkého úkolu. Stál před ním problém 1) aktualizovat text, který přece jenom ztratil, vzhledem k době svého zrození, svoji působnost, 2) najít divadelní řešení textu, který je už sám ve svém základě předurčen pro románové zpracování.

Hronovským divákům není třeba prachatický soubor představovat. Je to kolektiv, kterému vždy šlo především o to zpodobnit problémy a otázky naší současnosti, než se vracet k nič

(dokončení na str. 2)

Dnešní program 57. JH

- 9.00 Pohovory se souborem
- 9.00 Schůzka moderátorů
- 9.30 Diskusní kluby ve skupinách
- 10.00 Přijetí zahraničních účastníků
- 11.30 Organizační štáb 57. JH
- 13.00 Setkání Středočechů
- 13.00 Předání pamětních listů
- 13.30 DS STUDIO MĚKS Volyně:
C. Confortés: Maratón
- 14.30 Diskusní klub pro zahraniční hosty
- 16.30 DS Studio MĚKS Volyně:
C. Confortés: Maratón
- 16.30 V. K. Klicpera: Veselohra na mostě
- 19.30 DS Studio MĚKS Volyně:
C. Confortés: Maratón
- 21.00 Taneční večer
- 21.00 Zasedání poroty
- 21.00 Film: Babička (2. díl)
- 22.00 Patronátní večer

- ZŠ
- Klub JD
- ZŠ
- MěstNV
- Klub JD
- Staropadolka
- Slávie
- JD
- Klub JD
- JD
- Park AJ
- JD
- Slávie
- Klub
- Park AJ
- Špice

2/37

střípky ze zákulisí

ČESTNÁ UZNÁNÍ

Na návrh ÚV SČDO udělil ministr kultury ČSR čestná uznání Ladislavu Lhotovi za celoživotní nezištnou službu ochotnickému divadlu (pomáhal při organizaci 55 ročníků Jiráskova Hronova) a Vladimíru Dědkovi za podíl na rozvoji amatérského divadla na okrese Mělník. V. Dědek pracuje v ochotnickém divadle od roku 1948, nejprve jako herec, později jako režisér souboru Nové divadlo v Mělníku (soubor kulturního domu kpt. O. Jaroše v Mělníku), je členem okresní poroty a poradního sboru OKS pro dětské divadlo. Čestná uznání předal včera oběma soudruhům náměstek ministra kultury ČSR dr. Josef Švagera.

TRÍKRÁT TRÍ

Vzhledem k velkému zájmu o vstupenky, sehrají tři divadelní soubory třetí představení v odpoledních hodinách. Dnes ve 13.30 hodin začíná v Jiráskově divadle „Maratón“ v nastudování divadelního souboru Studio MěKS Volyně. Ve středu 5. srpna od 14 hodin uvede divadelní soubor DK ROH Sigma Olomouc hru Jana Roubala „A od toho tygra vy strach nemáte?“. Ve čtvrtek 6. srpna od 14 hodin se představit divadlo Dialog DK ROH Plzeň s hrou J. Švarce „Drak“.

SLIBY - CHYBY?

Osm velice zkušených ochotníků bylo počátkem léta požádáno redaktorem Zpravodaje 57. JH, aby se vyslovili k otázce letošní ankety o hospodaření amatérského divadla a své odpovědi odeslali písemně a s předstihem, protože je užitečné mít rezervu předem. Zdá se, že dilema otázky je těžké rozhodnout, protože z osmi příslušných příspěvků nebyl doručen ani jediný, nebo že by šlo o téma, byt v separátních diskusích přetřásané, které vzdoruje vůli signovat ho pro otištění?

POZVÁNÍ NA DOSTAVENÍČKO

Letos již potřetí zve SČDO účastníky Jiráskova Hronova na tři „Dostaveníčka na Mýtě“, která se uskuteční dnes, v úterý a v pátek vždy od 19.30 hodin. Na besedách se zasloužilými ochotníky vystoupí vítězové soutěže národního kola monologů a dialogů - „Pohárek SČDO“ - z Hlinska. Odjezd autobusu ze stanoviště ve směru na Broumov je v 19.12 hodin, nazpět ve 21.30 hodin. Dnes je odvoz zajištěn osobními vozy. Přijďte pobejt v zátiší hotelu „Na mýtě“.

B. Matula



Divadelní soubor STUDIO MěKS Volyně bude mít dnes svoji premiéru na prknech Jiráskova divadla, kde uvede hru Claude Confortése „Maratón“.

DS MěKS PRACHATICE

Grigorij Gorin: Thyl Ulenspiegel

(dokončení ze str. 1)

neřikajícím historickým textům. Toto úsilí ovšem přináší i svoje problémy. Především v tom, že dramaturg souboru (režisér či jiný vůdčí činitel) musí vyhmátnout ten skutečně nejaktuálnější nerv textu, o který v celé inscenaci vlastně jde. Nepodařilo-li se to, inscenace se rozpadne do drobných a dílčích problémů a problémů. Prachatický soubor ctí v každém případě jeho soustavné úsilí hledat hru, která by měla současnému divákovi co říci, ať už jde o mladého diváka či o zasloužilého penzistu. Tato sympatická snaha nám ovšem nesmí bránit v tom, abychom neviděli chyby, kterých se Prachatitci dopouštějí. Zejména jde o to, že preferují verbální stránku sdělení na úkor skutečné a dynamické jevištní akce, že se spokojují s pouhým slovním konstatováním,

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY

(dokončení ze str. 1)

ráskova Hronova jsme také vycházeli z kritického přehodnocení loňského ročníku, což se odráží jak v dramaturgii, tak v tvůrčí dílně či studijních představeních.

Nezapomínejme na to, že amatérské divadlo nepředstavuje pouze Jiráskův Hronov. Je to především padesát tisíc divadelníků, kteří se ve svém volném čase aktivně věnují této společensky prospěšné činnosti. I oni jsou stavebním kamenem připravovaného celospolečenského programu estetické výchovy. Ve stovkách představení navazují

kontakt se svými diváky, neboť divadlo jako umění komunikace musí s divákem programově počítat. Obohacují a zkrášlují život v místech a dokazují, že potřeba vyjadřovat se divadelními prostředky zůstává živou kulturní potřebou socialistického člověka. Pro její uspokojování musíme vytvářet dobré podmínky v řídicí, organizační a metodické práci. Všichni víme, že byt se mnohé podařilo, rezervy stále zůstávají. Jsou v jednotném uplatňování hodnotících kritérií, jsou ve vyšší účinnosti státní odborné metodické péče, jsou v práci a odpovědnosti zřizovatelů, jsou v koordinované spolupráci státních orgánů se společenskými organizacemi Národní fronty, jsou v efektivnější součinnosti s profesionální tvůrčí uměleckou frontou. Potřebný prostor k tomu dává Program rozvoje zájmové umělecké činnosti do roku 1990 s výhledem do roku 2000, schválený vládou České socialistické republiky. Konstatovala to i oborová konference o amatérském divadle, jejíž závěry je třeba realizovat v každodenní praxi.

Pokrokové tradice Jiráskových Hronovů nás naplňují oprávněnou hrdostí a jsou zároveň závazkem pro současné amatérské divadlo. Věřím, že i 57. ročník přinese inspirující umělecké výkony, že dramatikovo slovo najde odezvu v hledišti, že kulturně politické i ideově odborné cíle této přehlídky budou naplněny.

Red.

PŘEDSTAVUJEME

DS STUDIO MěKS VOLYNĚ aneb ROZHOVOR V PAŘÍŽI

STUDIO Volyně vzniklo před šesti lety, velmi volně navázalo na letité tradice ve svém pošumavském působišti. Se svou první inscenací crazy-morytátu Ryba ve čtyřech se zúčastnilo JH v rámci studijních představení podobně jako se svým dalším představením D. Kaminky Osamělost fotbalového brankáře. Pak ještě soubor Studia hledal a zkoušel různé postupy a přístupy k dramatickému textu ve hře I. Bukovčana Oprátka pro dva a ve hře C. Confortése Maratón, s jejímž představením předstoupí dnes před hronovského diváka. Na otázku, proč pracuje Studio opět na textu se sportovní tematikou, odkázal nás režisér Jaroslav Kubeš raději na autora. Stalo se. Redaktor Zpravodaje 57. JH tak učinil ovšem s potřebným předstihem.

„Stoupám po úzkém schodišti temného domu v téměř samém centru Paříže. V duchu počítám schody, a je jich dost, současně počítám i výši nájemného, bude asi dost vysoká, protože ve Francii jsou byty všeobecně dost drahé, a ve středu Paříže bude poplatek jistě ještě mastnější. Zato ovšem nemají uživatelé starosti s tím, jak dostat do bytu třeba instalatéra nebo elektrikáře - nezaměstnaní specialisté se tlačí přímo před domem.“

Zvoníme na zvonek. Je dost starý, hodně ošoupaný, i jeho

zvuk není nejlepší. Zkrátka v Paříži je draho.

Přichází otevřít Claude Confortése. Je to malý podsaditý padesátník, který se na nás hned u dveří srdečně zubí. V té chvíli se trochu podobá primátovi, napadá mě, ale hned tuto myšlenku zavrhnuji, protože Confortése se přestane smát a vede nás do přijímacího salonu svého pařížského bytu. Vedle v pokoji hraje na elektrickou kytaru jeho zletilý syn, který - jak se později dozvídám - komponuje muziku k většině Confortesových inscenací. Využívám

služeb překladatele Alexandra Jerieho a ptám se -

„Zdalipak víte, drahý pane Confortése, že vaši hru Maratón hraje soubor z Volyně, a bude ji hrát v rámci 57. Jiráskova Hronova?“

Následuje trocha vysvětlování, protože autor neví, co je Jiráskův Hronov. Pak uznale pokývá hlavou -

„Ve Francii taková přehlídka neexistuje, kdyby existovala, jistě bychom byli všichni autoři za ní jednou vděční.“

(dokončení na str. 4)

Nová tvář: Karel Tomas

Odborný pracovník divadelního oddělení ÚKvČ v Praze Karel Tomas je sice na JH už podesáté, ale poprvé se podílel na zajištění 57. JH v uvedené funkci.

„Amatérským divadlem se zabývám od roku 1974, zejména v souboru MINI-MAX v Litoměřicích a prvních pár let jsem i hrál. Pro děti i pro dospělé. Později jsem dělal i zvukařské práce, výtvarné návrhy, dramaturgickou přípravu inscenací a posléze začal i režirovat. A tak jsem i navštěvoval nejruznější přehlídky, festivaly a zapsal se na nejruznější školení o divadle. V letech 1979-80 a 1984-85 na JH jsem byl v Klubu mladých divadelníků a také jsem absolvoval dvouletý režisérský kurs Ústavu pro kulturně výchovnou činnost.

Ze souboru MINI-MAX odešla řada jeho členů do profesionálních divadel a od roku 1983 spolupracuji v Litoměřicích se souborem K. H. Mácha.“

● Přijal jste nové zaměstnání s nějakým předsevzetím?

„Především bych rád dělal pořádně svůj obor a podílel se na zrušení řady administrativních zbytečností. Nechci dělat pocho-pitelně nějaké změny pro nic

za nic, ale půjde-li o prospěch amatérského divadla, nemám se bránit jakýmkoliv změnám.“

● Můžete uvést nějaký příklad?

„Myslím si například, že by svitavská národní přehlídka měla být rozšířena o hry autorů dalších socialistických zemí, protože se stává, že některý titul se během patnácti let opakuje ve Svitavách i pětkrát a neuvádějí se tu vždy ani špičkové amatérské inscenace. Také by bylo třeba provést změnu v termínech národních přehlídek: kupříkladu Vysoké n. J. koliduje se Scénickou žatvou v Martině a podobně.“

● A co Jiráskův Hronov?

„Jiráskův Hronov by skutečně neměl být reprezentantem ochotnického reprodukčního divadla, ale opravdovým obrazem hlavní linie tvorby amatérského divadla u nás.“

-ekP-

Jiráskův Hronov má za léta své existence již několik akcí, které můžeme nazvat tradičními. Mezi ně patří i tiskové konference s novináři, akreditovanými na Jiráskově Hronově. Nejinak tomu je v letošním roce. Tiskovou besedu zahájil soudruh Zdeněk Jírový, vedoucí odboru Ústavu pro kulturně výchovnou činnost v Praze. Podal přítomným zástupcům tis-

TISKOVÁ KONFERENCE

ku informace jednak o tom, jak bude probíhat 57. Jiráskův Hronov, ale i o perspektivách a možnostech dalších ročníků tohoto festivalu amatérského divadla, to znamená o možnosti vystoupení pantomimických souborů, loutkářských kolektivů atd. Dále sdělil informace o účasti zahraničních hostů.

Soudruh Karel Tomas upřesnil informace o studijních představeních, která jsou čtyři, předseda poroty František Llaurin se zmínil o dramaturgické skladbě letošního ročníku Jiráskova Hronova. Novináři byli také upozorněni na probíhající výstavy. Tiskové konferenci byl přítomen také vedoucí oddělení ministerstva kultury ČSR soudruh Karel Lebeda, který kromě jiného pohovořil o dalších důležitých národních přehlídkách.

ANKETA

DOTACE NEBO SAMOSTATNOST?

V otázce mi připadá jako jediná reálná alternativa ta první část - dotace. I když je možnost vlastního hospodaření lákavá, mám dojem, že administrativně správný současný systém by vyžadoval vybudování určitého správního aparátu uvnitř souboru, což by patrně celou věc neúnosně komplikovalo. S vyřešením těchto předpokladů bych byl samozřejmě pro tento experiment, protože by otevíral další možnosti v sebe-realizaci souboru.

Ing. Jiří Staněk,
Plumlov

Nevím, nakolik může jako příklad posloužit pětiroční zkušenost ale moskevské Divadelní studio na jihozápadě, které má od letošního roku statut „amatérské chozrasčotní divadlo“ je s tímto experimentem zatím spokojeno.

Při loňském hostování tohoto souboru v ČSSR hovořil jeho režisér Valerij Běljakovič o nadcházejícím experimentu trochu s obavami. Když jsme se však před čtrnácti dny setkali na filmovém festivalu v Moskvě, hodnotil kladně možnost vlastního hospodaření divadla, které je sice trochu organizačně náročnější, ale rozšiřuje umělecké možnosti souboru a ve svém důsledku dokonce stmeluje kolektiv.

Jiří Klapka,
tajemník divadelní sekce
ČÚV SČSP

Trvalý zdroj inspirace

I dnes pokračujeme v cyklu „Trvalý zdroj inspirace“ pro českou divadelní kulturu. Druhá část vzpomínek K. S. Stanislavského se týká prvního divadelního představení, ve kterém tento zakladatel současné herecké výchovy účinkoval.

Mé první vystoupení se konalo v den matčiných jmenin, páteho září roku 1877. Konečně se splnilo to, co se zdálo vzdálené a nemožné. Za několik hodin budu stát před osvětlenou rampou, sám, na vyvýšeném jevišti, všem na očích. Celý den jsem byl v povzneseném stavu, až dosud mi neznámám, který mne uváděl až do nervózního chvění. Chvilími jsem byl blížek toho, že omdlím štěstím. Všechno, co připomínalo budoucí představení, rozbušilo srdce, jehož tlukot mi bránil hovořit. Div jsem nevyletěl z kočáru v jednu takovou chvíli. Držel jsem na klíně krabici obrovských rozměrů, objímaje ji jako tlustou ženu v pase. V krabici byly paruky a líčidla. Jejich zvláštní vůně pronikala skulinami krabice a dráždila můj čich. Opálek jsem se onou vůní divadla, herce a zákulisí téměř do němoty a div jsem nevyletěl ve výmolu z kočáru, kterým jsme se vraceli s bratrem na statek z moskevského gymnasia.

V divadelním křídle byl ještě velký shon. Tam sestry s přítelkyněmi a mladými lidmi, našimi známými a kamarády, roznášeli kostýmy a rozdělávali je po šatnách a věšácích. Parukáři upravovali vousy, líčidla

a paruky. Rozčesávali a natáčeli je. K maskérovi zrcadlu přisedali po pořádku účinkující osoby: otec, bratři, domácí učitel a ostatní a odcházeli proměnění v jiné lidi. Jedni zestárli, druzí omládlí a zkrásněli, třetí zplešatěli, čtvrtí byli k nepoznání.

„Opravdu, jste to vy? Podivuhodné! Není možné vás poznat. Pohleďte, jak vypadá! K neuvěření. Výborně...“

Výkřiky, tak obvyklé při ochotnických představeních, se ozývaly ze všech koutů šatny, kde do sebe vráželi lidé, hle-

70. VÝROČÍ VŘSR A DIVADLO

dající ten ztracenou vázanku, onen knoflíčky do límečku, tamten vestu. Zbyteční lidé, zvědavci, tu překáželi, zakouřili místnost cigaretami, hlučeli a nebylo možné je vyhnat z malícké místnosti.

Konečně jsem vešel na jeviště, kde jsem se cítil skvěle. Cosi mě v nitru pohánělo, rozpalovalo, a já uháněl vpřed a hrzly udidla celou hrou. Slova a gesta vylétala s nepostížitelnou rychlostí. Upachtil jsem se, dy-

chavičnost mi bránila mluvit a zvýšenou nervositu a nevázanost jsem pokládal za opravdové vnuknutí. Při hře jsem byl přesvědčen, že udržuji diváky úplně ve své moci.

Hra se skončila a já očekával pochvalu, nadšení. Ale všichni mlčeli a jakoby se mi vyhýbali. Musel jsem jít k režisérovi, snížit se a doprošovat poklony.

„Ušlo to, přece jen to bylo velmi pěkné,“ řekl mi režisér. Co znamená ono „přece jen“?

V onu chvíli jsem poznal, co jsou to herecké pochybnosti.

Po Starém matematikovi, v němž jsem se necítil právě dobře, řekl mi režisér radostně, s upřímným přáním mne povzbudit: „Tohle je mnohem lepší“.

Jakže! Když se cítíš na jevišti dobře, nechválí tě, a když se cítíš špatně, pochválí? V čem to vězí? Jaký je tu nesoulad mezi vlastními pocity a dojmy diváků.

Poznal jsem onoho večera ještě něco jiného: že není tak prostě pochopit své herecké chyby. Ukazuje se, že je to celá věda, jak porozumět z jeviště tomu, co vzniká tvojí hrou na oné straně rampy.

(K. S. Stanislavskij
- Můj život v umění)

Amatérské divadlo a SČDO

Nedovedu si představit tyto pojmy jeden bez druhého. To mi připadá jako zahrádkář bez zahrady. Já sám jsem na jedné straně funkcionářem Svazu českých divadelních ochotníků, na druhé straně jsem amatér, který pracuje v souboru. Tyto dvě skutečnosti nemohu od sebe odtrhávat, to se prostě nedá oddělit. Myslím si, že člen SČDO má ostatním amatérům pomáhat a ne pouze dělat svazovou činnost. Vždyť krajská metodická sama nemůže všechno zastat a zde by měla právě zkušení členové SČDO poskytovat rady a pomoc zejména praktickou.

Svaz českých divadelních ochotníků je zájmová organizace, která sdružuje amatéry. Pořádá své akce, ale nechce suplovat činnost státních orgánů a jiných organizací. U nás v Severočeském kraji jsme většinou organizací.

Jaromír Kejzlar,
Krupka

O ČEM SE HOVOŘÍ

Jako vždycky se hovoří o všem možném, všude a stále. Mimo jiné také o tom, kolik lidí asi letos přijede, jaký zájem bude o 57. Jiráskův Hronov. Padají čísla, nízká i vysoká, přehnaná i přiměřená. To jsou ovšem všechno dohady. V informačním středisku jsou ti, kteří nevycházejí z dohadů a diskusí, ale z faktických čísel. Jak to tedy doopravdy letos je? Zájem o Jiráskův Hronov je silnější než v loňském roce. Vždyť už dlouho před zahájením přehlídky museli pořadatelé rozestlat na 200 dopisů, které posílají velice neradi, že nemohou uspokojit požadavky na vstupenky na představení. Přesto řada z těchto adresátů přijela a většinu z nich se daří alespoň částečně uspokojit s tím, že se nedo-

stanou třeba na všechna představení. Jak mi řekli v informačním středisku, letos to snad ani není distribuce vstupenek, ale burza. Dokonce se třemi soubory se organizátoři dohod-

li na tom, že budou hrát ještě třetí představení a ta už jsou také asi z poloviny vyprodána. Což je skutečnost velice potěšitelná.

-mg-

Šťastná ruka organizátorů?

Bývalo letitým zvykem, zahajovat Jiráskovy Hronovy na scho-
dišti Jiráskova divadla za účasti široké veřejnosti. Letos se však v organizačním štábu rozhodlo o návratu do sálu divadla. Veškeré případné pochybnosti o správnosti volby utlumil zcela určitě veřejně silný a vytrvalý déšť, který by při tradičním uspořádání patřičně poznamenal slavnostní akt. Druhou změnou proti zaběhlým zvyklým je přesunutí patronátních večerů do sálu restaurace na Špici v Hronově - Žabokřkách. I zde jsou první zkušenosti nečekaně kladné, třebaže vzdálenost od centra je přece jenom citelná. Vedoucí sekretariátu organizačního štábu a místopředseda MěstNV v Hronově Petr Čepelka však dal i na tuto záležitost padnou odpověď; neboť právě po veselém průběhu patronátních večerů přijde zdravotní procházka na čerstvém vzduchu nadmíru vhod...

PŘEDSTAVUJEME

DS STUDIO MĚKS VOLYNĚ aneb ROZHOVOR V PAŘÍŽI

(dokončení ze str. 2)

Osměluji se a ptám se dál:

„Promiňte, ale můžete prozradit čtenářům Zpravodaje čím se vlastně živíte?“

Confortés odpovídá - trochu je herec (hraje ve svých hrách), trochu je režisér, (režuruje své hry), trochu je i divadelní podnikatel (jezdí s inscenacemi svých her po Evropě), trochu

je i báječný lidský společník (otvírá lahev francouzského - jak jinak - koňaku).

Na svých toulkách světem navštívil i Československo - viděl inscenaci své hry v Divadle Na zábradlí a moc se mu líbila. S tím ostatně má dobré zkušenosti i jeho přítel Didier Kaminka, který je přímo nadšen interpretací svého opusu Osamělost fot-

balového brankáře v podání Pavla Zedníčka.

Nakonec se tito autoři - sportovci shodují:

„Neviděli jsme žádné amatérské představení našich her, ale jsme přesvědčeni, že odpovídají našim autorským záměrům. Vždyť československé amatérské divadlo patří k nejlepším na světě.“

Takovou chválu není možné unést najednou. A tak se pro jistotu ptám ještě jednou -

„Tím jste si jisti?“

„Naprostě“ - zní unissono odpověď.

-ib-

MLADÝMA OČIMA

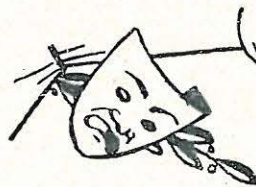
Včera zahájil činnost Klub mladých divadelníků. Frekvenci klubu se sjeli z celých Čech do Velkého Dřevíče, aby se nejen účastnili celého 57. Jiráskova Hronova, ale aby i pod vedením zkušených lektorů nabyli znalostí, které mluví použít pro rozvoj svých divadelních souborů. Jako základ pro práci zvolili známá literární díla Dekameron a Malý princ. Výsledky si vzájemně předvedou v pátek dopoledne.

Mladí divadelníci navštívili odpolední představení divadelního souboru MěKS Prachatic Grigorij Gorin „Thyl Ulenspiegel“. Po zhlédnutí inscenace proběhlo hodnocení, a to nejprve ve čtyřech skupinách, posléze v celém kolektivu KMD. Došlo ke shodě všech skupin v

základních i dílčích otázkách. Diskuse k představení neprobíhala však klidně, jak by se mohlo zdát.

Byla oceněna dramaturgie pro apelativní smysl celé hry ve hněvu a protestu utlačovaného národa. Dojem z jeviště však nebyl tak důrazný, jak si toto téma zaslouhuje. Inscenace působila na mladé šedivě, nezáživně a nevýrazně. Postrádali upřímné sdělení jednotlivců i celého kolektivu. Padly též názory o stylovém neujasnění (např. použití znaku ohně) a o hudbě příjemné, leč nic neříkající. Scénografie též příliš nenapomohla ujasnění režijního záměru. Hlavním problémem vidí členové KMD v použití režijních výrazových prostředků.

ZAM



Zítřejší program 57. JH

9.00 Pohovory se souborem
9.30 Diskusní kluby ve skupinách
13.00 Organizační štáb 57. JH
16.30 Studijní představení
16.30 Studijní představení
16.30 Koncert souboru STYL
18.30 Vítání DS ZK ROH Metra Blansko
19.30 Studijní představení
19.30 Studijní představení
21.00 Film: Poklad hraběte Chamaré
21.30 Zasedání poroty

Klub JD
ZŠ
Klub JD
JD
Slávie
Park AJ
Schodiště JD
JD
Slávie
Park AJ
Klub

Jiráskových Hronovů se pravidelně účastní také zahraniční hosté, kteří letos přijeli na národní přehlídku amatérských divadelních souborů z devíti zemí.

Bulharsko: Živko Žečev, inspektor pro amatérské divadlo Šumenského kraje.

Maďarsko: Lajos Máté, odborný pracovník divadelního oddělení Osvětového ústavu v Budapešti, maďarský představitel v me-

Z devíti zemí

zinárodní organizaci amatérského divadla AITA/IATA; Te-rezie Rovó, herečka Lidového divadla v Budapešti; Mihály Házag, ředitel kulturního střediska v Kazinbarcice, představitel festivalového výboru v Kazinbarcice.

NDR: Erni Teuscher, místopředseda Ústředního poradního sboru pro amatérské divadlo v NDR; Michael Philipps, dramaturg divadla v Postupimi, umělecký vedoucí dělnického divadla v Teltowě; Günther Paditz, vedoucí pionýrského divadla v Neubrandenburgu.

Polsko: Zenon Czapski, starší instruktor pro divadlo Krajského kulturního domu ve Slupsku.

Jugoslávie: Jirina Staňová, lektorka, vedoucí divadelního kroužku České besedy Daruvar a členka divadelní rady Svazu Čechů a Slováků v SR Chorvatska; Lenka Janotová, odborná učitelka české základní školy J. A. Komenského v Daruvaru, předsedkyně divadelní rady Svazu Čechů a Slováků v SR Chorvatska; Pavel Janota, člen výboru České besedy v Daruvaru, režisér divadelních a estrádních večírků.

Dánsko: Bruno Gaston, předseda Dánské asociace amatérského divadla, představitel v mezinárodní organizaci amatérského divadla AITA/IATA.

Francie: Miroslav Škaroupka, člen vedení krajského spolku.

USA: Charles Jones, ředitel Omaha Community Playhouse (městské kulturní středisko); Eleanor Jones, ředitelka speciálního programu pro invalidy v městě Omaha, stát Nebraska. NSR: dr. Ernst Sondergeld, prezident Svazu amatérského divadla NSR.